

21 дигнахте? А тѣ рекохъ : Седмь. И казу-
ваше имъ : Какъ не разумѣвате ?

22 И идува въ Виѳсаиджъ : и довождатъ му
едного слѣпъ и примолюватъ му ся да ся
25 прикосне до него. И хванъ слѣпый-тѣ за
ръкъ, та го изведе внѣ отъ село-то, и
като плюнъ на очи-тѣ му, възложи на не-
24 го рацѣ, и пыташе го, види ли нѣщо. И
той прогледа и казуваше : Виждамъ чело-
вѣцы-тѣ като че виждамъ дървета да хо-
25 дятъ. Послѣ пакъ възложи рѣцѣ-тѣ си на
очи-тѣ му, и направи го да прогледа ; и
възстанови ся *зрѣніе-то му*, и видѣ всич-
26 кы-тѣ чисто. И испрати го въ домъ-тѣ му
и казуваше : Нито въ село-то да влѣзешъ,
ни нѣкому въ село-то да кажешъ *това*.

27 И *излѣзе* Исусъ и ученицы-тѣ му по
села-та на Кесаріѣжъ Филипповъ, и изъ пѣ-
тъ-тѣ пыташе ученицы-тѣ си, и казуваше
имъ : Кого мя казуватъ чловѣцъ-тѣ че съмь ?

28 А тѣ отговорихъ : *Юаннъ Кръститель ;*
другы пакъ *Илія ;* а другы единъ отъ про-
29 роцы-тѣ. И той имъ казува : Но вы кого
мя казувате че съмь ? И отговори Петръ и
30 рече му : Ты си Христось. И запрѣти имъ
да не казуватъ никому за него.

31 И *значенъ* да ги учи *това*, че Сынъ
чловѣческый трѣба много да пострада, и
да бжде отхвърленъ отъ старѣйшины-тѣ и
първосвященницы-тѣ и книжницы-тѣ, и у-
битъ да бжде, и слѣдъ три дни да въскрь-
32 снетъ. И говоряше слово-то явно. А Петръ
го зѣ на странъ, и наченъ да му запрѣгя-
33 ва. А той като ся обърнъ и видѣ ученицы-
тѣ си, запрѣти на Петра и рече : Махни
ся отъ прѣдъ мене, Сатано; защото не мы-

л Гл. 6; 52. Ст.
47.

м Гл. 7; 55.

н Мат. 8; 4.
Гл. 5; 45.

о Мат. 46; 45.
Лук. 9; 48.

п Мат. 44; 2.
р Мат. 46; 46.
Іоан. 6; 69.
44; 27.

с Мат. 46; 20.

т Мат. 46; 21.
47; 22. Лук.
9. 22.